

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. An & quando licet jurare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

& se obligat alicui ad aliquid pro futuro: hocque est vel absolutum, vel conditionatum, quod scilicet habet conditionem expressam, aut tacitam, ex dispositione juris, vel intentione jurantis.

Q. 3. *An & quando licet jurare?*

Resp. I. Licet eum certis conditionibus jurare. Constat. 1. ex Deut. 6. *per nomen illius jurabis.* & Ps. 62. *laudabuntur omnes, qui jurant in Eo.* 2. ex traditione, & praxi Ecclesiæ. 3. Quia juramentum est actus Patriæ, quo jurans tacitè testatur, Deum habere rerum omnium cognitionem, & veracitatem infallibilem, ac providentiam rerum humanarum. Imò est obligatio jurandi. 1. quando à Superiore legitime exigitur. 2. quoties necessarium est ad subveniendum proximo; nam lex charitatis obligat ad ejus necessitati subveniendum mediò licitò, præsertim facili, quale est juramentum.

Resp. II. Ut licitè fiat juramentum requiruntur tres conditiones, seu comites, scilicet veritas, judicium, & justitia. Ita omnes & constat tum ex Jerem. 4. *Jurabis, vivit Dominus, in veritate, & in judicio, & in justitia.* Tum quia, si una ex illis deest, committitur irreverentia in Deum. Veritas exigit, ut jurans, prudenter, & certò judicet verum esse id, quod dicit:
&

& moraliter certus sit, se verum effecturum id, quod promittit. **Judicium:** ut cum discretione, prudentia, consideratione, maturo examine veritatis, ac reverentia, nec sine necessitate, & gravi causâ juretur. **Justitia** demum exigit, ut juramentum promissorium, vel assertorium de futuro sit de re licita, & honesta.

Q. 4. An semper est mortale, si una ex illis conditionibus desit?

Resp. I. Si veritas desit, vel putetur deesse, vel dubia sit juranti, est perjurium, & semper mortale peccatum, etiam in re levi asserta, vel promissa. *Ita omnes Theologi.* **Prob.** Quia i. Deus non potest sine gravi irreverentia, ac injuriâ adduci in testem falsitatis, sive in re magna, sive in parva, vel jocosa: *quia per hoc datur intelligere, vel quòd Deus veritatem non cognoscat, vel quòd falsitatem testari velit.* S. Thom. 2. 2. q. 98. a. 2. quod est valde injuriosum Deo; nam alias non esset summè verax, nec proinde Deus; cùm vel levissima falsitas summæ, ac infinitæ veracitati repugnet. Unde assumere Deum in testem mendacii vel levissimi est ex natura actionis Deo negare infallibilem, ac summam veracitatem. Præterea (ut ait S. Thom. q. cit. a. 3.) *ea, qua ex se sunt peccata venialia, vel etiam bona ex genere, si in con-*
tem